

Op het Tooneel des Aerdryx,

ofte Nieuwe Atlas: wtgegeven door W. en I. Blaev

De wereld is wel schoon, en waardigh om t'aenschouwen,
Maer 't reisen heeft wat in. de kosten vallen swaer.
Men magh den Oceaen niet al te veel betrouwen.
De bergen rijsen steil. de bosschen sien te naer.
De stroomen gaepen wijd, om over heen te stappen.
De mijlen recken staegh. de landen strecken veer.
De rijcken, tegens een gedeelt door vyandschappen,
Die staen in 't harrenas, en trecken het geweer.
De bittere kou verkleumt. de hitte braed de leden.
De lucht die hangt vol damp, of moord met felle pest.
Men vind ongastvry volck, en onbewoonde steden,
Woestijnen, daer 't gediert des nachts verlaet syn nest,
En brult en huilt, om roof en aes van vee of menschen.
Het sand beswaert den gang. de ganger hyght en roockt,
Op 't ongebaende pad. dan is 't vergeefs te wenschen
Na den verlaeten haerd, daer moeder eten koockt.
O reisgesinde geest, ghy kunt die moeite sparen,
En sien op dit Tooneel de Wereld groot en ruim,
Beschreven en gemaelt in kleen begrip van blaren.
Soo draeit de schrandre kunst den aerdkloot op haer duim.